

שבועות כח

עניין: עיפא ואבימי

גמ' סנהדרין יז:

יהודה ורב עינא "חריפי דפומבדיתא עיפא
 ואבימי בני רחבה אמוראי דפומבדיתא^א רבה

דרכי משה יו"ד סי' רמ אות ז'

קעא: כתב מהר"ר בנימין זאב סימן רנ"ג שני אחין שהקטן הוא
 ת"ח הוא קודם לאחיו הגדול והאריך בראיות. אבל כולן הם דחויים.
 גם מתשובת הרא"ש לא משמע כן דהרי תלה טעם הנדוי משום
 דאחיו הגדול אינו עושה מעשה עמך הא לאו הכי צריך לכבדו וא"כ
 שמע מינה שאח גדול קודם והקטן חייב לכבדו כמו אם היה הבן
 ת"ח שמחוייב לכבד אביו אם אינו רבו לכולי עלמא: וכתב

שולחן ערוך ורמ"א יו"ד סי' רמ סעיף כב

[יא] מד חייב אדם י' (יח) בכבוד (יט) אחיו הגדול י' בין שהוא אחיו מאביו מ"ה בין שהוא
 אחיו מאמו: [הגה:] (כ) ואפילו הקטן הוא תלמיד חכם וגדול צמורה יותר מן הגדול כן נראה
 לי ודלא כש חולקין בזה (כ):

כבר לאדן לחיד"א

דף כ"ח ע"ב אשתבשת הרי יצאת שבועה
 וכו'. מוכח דאבימי א"ל לעיפא
 אחיו הגדול אשתבשת ויש קצת ראייה למה
 שחילקתי בין כבוד האב לכבוד אחיו הגדול
 דכבוד אחיו הגדול הוא קל ול"ק מה שהק'
 מור"ם בד"מ י"ד סי' ר"ם על תשוב' הרא"ש
 באח קטן שנדה וכו' כמ"ש במ"א.

ירושלמי שבועות פ"ג ה"ז

אבימי אחיו דחיפה אמר שמשית בנדרין
 שמשית בשבועות. בעי חיפה מיבדקיניה
 היו לפניו חמש ככרין ואמר שבועה
 שאוכל ככר זו וחזר ואמר שתים אילו
 וחזר ואמר שלשה אילו וחזר ואמר ארבעה
 אילו וחזר ואמר חמשה אילו ואכל
 הראשונה א"ל חייב על כל אחת ואחת.
 א"ל אינו חייב אלא אחת מכיון שהזכיר
 עליה שבועה עשאה כנבילה מיכן ואילך
 כמיחל שבועו' על האיסורין ואין שבועות
 חלות על האיסורין. חזר חיפה ובדקיה היו